

DÒNG NƯỚC MẮT CỦA MẸ MARIA

(Mười một đêm Giáng Sinh cô đơn trong ngục tù CSVN – Hà Nội –1981-1992)

VỖ ĐAI TÔN (Hoàng Phong Linh)

1. Nhạc hay nước từ vò cao chảy xuống
Uớt bờ vai thon mềm.
Những bước đi đầy hoa gấm chân êm
NÀNG hiền dịu như tơ trời trong sáng.
Chữ nghĩa trần gian có hạn
Biết làm sao mô tả hết dung nhan ?
Nét Họa lời Thơ đầy bút pháp nghèo nàn
Đành run sợ trước hào quang diễm lệ.
Bao tinh hoa triệu nghìn năm trần thế
Tụ về đây hun đúc một Con Người.
Người Trinh Nữ trời mộng chớm đôi mươi
Toàn vẻ Đẹp trong vô vàn thánh thiện.
Và một đêm bóng Thiên Thần xuất hiện
Chúc tụng NÀNG đầy ơn phước thiên quang.
Triệu muôn dân, Chúa chỉ chọn một NÀNG
Mang Thánh Thể từ trời cao xuống thế.
NÀNG sững sờ, mắt trào dâng dòng lệ
Và cúi đầu trong tiếng nói : “Xin Vâng!”.
Lệ mừng lo được hưởng vẹn hồng ân
Và xin nguyện suốt một đời tuân phục.
Tạ ơn Trời, dòng ngọc châu hạnh phúc
Nở thành hoa Trinh Nữ MARIA,
Lời tiên tri Tân Ước đã truyền ra.
2. Bao ánh sáng thiên hà
Tụ về chung một điểm
Đêm Bê-Lem màu nhiệm
Vì nhân loài Con Chúa đã sinh ra.
Trong hang lừa mưa tuyết buốt xương da
Mùi cỏ dại thơm mùi hương lúa mới.
Có Ba Vua từ phương Đông kéo tới
Quyỳ lạy Một Vì Vua.
Nhưng lòng Mẹ đầy nước mắt cay chua
Đang nhỏ xuống trong âm thầm lặng lẽ.
Thương thân Chúa trong hang nghèo quạnh quẽ

Mang kiếp người đèn tội khắp trần gian.
Dòng nước mắt chứa chan
Quặn đau tình Thánh Mẫu.
Lời tiên tri ngàn xưa lưu dấu
Một Vì Vua Cứu Thế đã sinh ra.
Từ gậy MÔI-SE
Và ngọn lửa hồng trong bụi cỏ thăng hoa
Dân của Chúa biết đâu tình của Mẹ
Dân Đất Hứa làm sao trông thấy lệ
Chảy trong lòng Thánh Mẫu MARIA ?.

3. Trên đồi GÔN-GỐT-TA
Cuồng phong đang nổi dậy.
Máu của Chúa vì con người đang chảy
Mão triều thiên đau xót một vòng gai.
Dù trần gian có góp hết bi ai
Cũng không sánh được nguồn đau của Mẹ.
Có mẹ nào ba mươi năm lặng lẽ
Không nát lòng khi thấy dáo dâm con ?
Từng mũi đinh, từng tiếng búa đập giòn
Hồn của Mẹ cũng tan ra từng mảnh.
Dù là Thánh trên tội cùng ngôi Thánh
Mẹ vẫn còn nước mắt lúc bi thương.
Mẹ khóc trên chặng đường
Chúa nặng mang thập giá.
Mẹ khóc từ lúc Phi-La-Tô rửa tay trao trả
Án xử Người do dân Chúa ban ra !
Cuồng phong GÔN-GỐT-TA
Thổi quặn đau lòng Mẹ.
Dòng máu Con chảy hòa chung dòng lệ
Tự bao giờ ? - Từ lúc nói “Xin Vâng” !
Tội trần gian xin gánh vác một phần
Dòng lệ Mẹ cũng đầy ơn cứu rỗi.

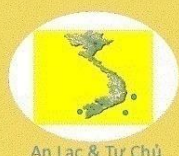
4. Và đêm nay
Trong âm thầm ngục tối
Con lạc loài như một ánh sao sa.
Lạy Mẹ MARIA
Hồn con dâng tiếng khóc.
Quê hương con là ngục tù tang tóc
Bao năm rồi dòng máu chảy trong đêm.
Đường Thánh Giá sao cứ mãi dài thêm

Đòi khổ nhục, đá cũng tan thành lệ.
Lời kinh cầu những ngày xưa Thánh Lễ
Đã thay bằng tiếng thét của loa vang.
Thánh đường im – hoang vắng bóng chiều tàn
Và Chúa Nhật : - ngày quang vinh lao động !
Bạn bè con chết dần trong kiếp sống
Đòi lưu đày, Đất Hứa biết tìm đâu ?
Biển Chết tràn dâng, đen tối một màu
Con mòn mỏi chìm sâu trong đáy vực.
Xin lạy Mẹ cho đời con thêm sức
Thêm ơn lành, được nói tiếng “Thưa Vâng !”.
Cho Việt Nam được hưởng trọn hồng ân
Trong mắt Mẹ bằng một dòng dư lệ.
Dù một giọt cũng hóa ra thành bể
Trôi nguồn đau cho đất nở muôn hoa
Cho muôn người được cất tiếng hoan ca
AVE MARIA
A-LE-LU-YA !!!

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)
(Sáng tác qua trí nhớ trong xà lim biệt giam)

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/vodaiton.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 6800 TÁC PHẨM